

Apie autorius

Aleksandra Aleksandravičiūtė – menotyrininkė, humanitarinių mokslų daktarė (hp), Vilniaus dailės akademijos profesorė. 1976 m. baigė dailėtyrą Valstybiniame dailės institute (dab. Vilniaus dailės akademija). 1985 m. apgynė menotyros krypties daktaro disertaciją, 2007 m. atliko habilitacijos procedūrą. Nuo 1976 m. dėsto Vilniaus dailės akademijos Dailės istorijos ir teorijos katedroje. 1993–2020 m. dirbo Lietuvos kultūros tyrimų institute sakralinės dailės paveldo tyrimų srityje. Pagrindinė tyrimų sritis – bažnytinės dailės paveldas. 1973–1993 m. skelbė dailės kritikos tekstus (grafika, taikomoji dailė, tapyba, tautodailė), nuo 2000 m. – straipsnius atskirų menininkų monografijose (B. Stančikaitė, J. Adomonis, B. Stulgaitė, A. Švėgžda). Publikavo dešimtis mokslinių straipsnių recenzuojamuose žurnaluose ir tęstiniame daugiatomiaame moksliniame veikale *Lietuvos sakralinė dailė* (1997–2015). Sudarė mokslinių straipsnių rinkinius *Tridento visuotinio Bažnyčios susirinkimo (1545–1563) įtaka Lietuvos kultūrai* (2009) ir *Ornamentas: XVI–XX a. I pusės paveldo tyrimai* (2014).

Arnas Anskaitis – menininkas ir tyrėjas, gyvenantis ir dirbantis Vilniuje. Dėsto Vilniaus dailės akademijos Fotografijos ir medijos meno katedroje. Domisi skaitymu kaip menine praktika ir vizualia, erdvine bei laikine rašytinio teksto prigimtimi. Savo tyrimų praktikoje susitelkia į tai, kaip fiziniai ir mentaliniai rašymo potyriai skleidžiasi „erdvėje“, t. y. fizinėje plotmėje, kurią protas ir kūnas pajėgūs suvokti ir pajusti. Naudoja įvairias medijas ir formatus, įskaitant instaliaciją, performansą, judantį vaizdą ir fotografiją.

Jogintė Bučinskaitė – kultūros žurnalistė, tekstų autorė, šiuolaikinio meno kritikė, Lietuvos kultūros tyrimų instituto menotyros doktorantė. Baigė žurnalistikos ir kultūros vadybos bei politikos studijas. Dirbo Lietuvos nacionalinėje televizijoje, dėstė Vilniaus dailės akademijoje, yra kuravusi parodas, simpoziumus, redagavusi ir sudarinėjusi leidinius. Domisi praktinėmis ir teorinėmis meno komunikacijos sąveikomis, šiuolaikinio meno reprezentacija. Prisideda prie tarptautinių ir nacionalinių šiuolaikinio meno ir kino projektų, tarp jų „Auksinį liūtą“ 58-ojoje Venecijos bienalėje pelnęs Lietuvos paviljonas, Lietuvos paviljonas 17-ojoje Venecijos architektūros bienalėje ir kt., komunikacijos.

Eglė Grėbliauskaitė – menininkė, tapybos magistrė (2015), meno daktarė (disertacija „Sociopsichologiniai represijų mechanizmai – Kova dėl vertės centro, arba – Alkanų šešėlių labirintuose“, 2022). LR meno kūrėja ir Lietuvos tarpdisciplininio meno kūrėjų sąjungos narė (nuo 2016). The Open University (Didžioji Britanija) verslo valdymo magistrė (MBA, 2001). Vilniaus Universiteto Tarptautinių santykių ir politikos mokslų instituto podoktorantūros tyrėja ir lektorė (nuo 2022), Vilniaus Gedimino technikos universiteto Kūrybinių industrijų katedros docentė (nuo 2021). Nuo 2007 m. dalyvauja parodose Lietuvoje ir užsienyje, atgarsio visuomenėje sulaukusių meno projektų autorė (*Kombinatas*, 2015, *Naujos geros grindys „Titanikui“*, 2016, *Į šaltą mūrą atsitrenkus iš savo sapno nubudau*, 2018, *Nepamirškime nebepresiminti*, 2021, kartu su Agne Gintalaite). Kūrybai renkasi instaliaciją, skulptūrą, tapybą, nekonvencines raškos priemones, intuityvias teorines ir fizines strategijas, projektai pasižymi dėmesiu kultūrinei ir socialinei visuomenės raidai. Tyrimų sritys – sociopsichologiniai represijų mechanizmai, veikiantys šiuolaikinėje visuomenėje, institucinės kritikos kritika, meno pozicionavimas ir kovos dėl vertės centro procesai.

Daugiau apie autorę: www.eglegrebliauskaite.com.

Erika Grigoravičienė – dailės istorikė ir kritikė, parodų kuratorė, humanitarinių mokslų daktarė, Lietuvos kultūros tyrimų instituto vyresnioji mokslo darbuotoja. Monografijų *Vaizdinis posūkis: vaizdai – žodžiai – kūnai – žvilgsniai* (2011) ir *Ar tai menas, arba Paveikslo (ne)laisvė* (2017), straipsnių apie sovietmečio ir šiuolaikinę dailę autorė.

Lolita Jablonskienė – humanitarinių mokslų daktarė, Nacionalinės dailės galerijos Vilniuje vadovė. Tyrinėja Lietuvos ir užsienio (daugiausia Vakarų) XX a. antros pusės ir XXI a. dailę ir dizainą, kuratorystę ir jų teorinį kontekstą. Yra paskelbusi mokslinių ir mokslo sklaidos straipsnių, sudariusi leidinių įvairiais šios tematikos aspektais, dariusi pranešimų Lietuvos ir tarptautinėse konferencijose, skaito paskaitas šiuolaikinio meno ir dizaino temomis Vilniaus dailės akademijoje, kuravo dailės parodas Lietuvoje ir užsienyje. Lietuvos XX a. 10 deš. šiuolaikinio meno tyrimus apibendrino parengtoje monografijoje *Naujoji Lietuvos dailė*.

Giedrė Jankevičiūtė – dailės istorikė ir parodų kuratorė, Lietuvos kultūros tyrimų instituto vyriausioji mokslo darbuotoja ir Vilniaus dailės akademijos profesorė. Pagrindinė jos tyrimų sritis – XIX a. pabaigos ir XX a. Vidurio ir Rytų Europos, pirmiausia Lietuvos, dailė, architektūra ir dizainas. Nuolat publikuoja savo tyrimų rezultatus Lietuvos ir užsienio (Lenkijos, Estijos, Latvijos, Ukrainos, Italijos, D. Britanijos, Švedijos, Vokietijos, JAV, Indijos ir kt.) akademinėje spaudoje, bendradarbiauja su žiniasklaida. Paskelbė keletą mokslinių monografių ir studijų, sudarė mokslinių straipsnių rinkinių, kuruoja parodas ir rengia jų katalogus. Šiuo metu tyrėjos dėmesio centre – Lietuvos dailė ir dailės istorija Antrojo pasaulinio karo metais.

Karolina Jašinskaitė – Vilniaus dailės akademijos dizaino krypties doktorantė, Interjero dizaino katedros dėstytoja, studijos C-OPS įkūrėja ir praktikuojanti interjero architektė. Šiuo metu mišrios veiklos – teorijos, praktikos ir eksperimentinės edukacijos – lauke tiria konceptualių erdvių kūrimo procesą ir erdvės suvokimo bei patyrimo klausimus. Ieško alternatyvių priemonių ir metodų, kuriais gali būti kuriamos šiuolaikinės architektūros koncepcijos, erdvės ir praplėstos žmogaus erdvinės percepcijos galimybės.

Lina Kaminskaitė – kino ir medijų tyrėja, kultūros istorikė, Lietuvos muzikos ir teatro akademijos docentė, Meno istorijos ir teorijos katedros vedėja, 2019–2020 m. Utrechto universiteto afiliuotoji mokslininkė, Lietuvos kultūros tyrimų instituto vyresnioji mokslo darbuotoja. Tyrinėja kino rodymo ir žiūrėjimo praktikas, kino vietą kultūros ir kasdienybės istorijoje, kino ir medijų sąveiką. Knygų *Fokuse: moterys Lietuvos kine* (2021), *Kinas sovietų Lietuvoje: sistema, filmai ir režisieriai* (2015); *Epizodai paskutiniam filmui: režisierius Almantas Grikevičius* (2013) bendraautorė ir bendrasudarytoja, daugelio straipsnių autorė. Nevyriausybinėje organizacijoje „Meno avilys“ inicijuoja ir vykdo kultūrinius projektus ir tyrimus. Kartu su „Meno avilio“ komanda inicijavo nacionalinio kino skaitmeninio ir restauravimo procesą bei tyrimą, skirtą moterims šiuolaikinėje kino industrijoje.

Lijana Šatavičiūtė-Natalevičienė – dailės istorikė, humanitarinių mokslų daktarė, Lietuvos kultūros tyrimų instituto vyresnioji mokslo darbuotoja. Tyrimų sritis – XX a. taikomosios dailės, dizaino ir dailių amatų istorija. Paskelbė monografių apie lietuvių tekstilininkus (Antaną Tamošaitį, Juozą Balčikonį, Ramutę Aleksandrą Jasudytę, Salviniją Giedrimienę), mokslo ir mokslo populiarinimo straipsnių mokslo ir kultūrinėje spaudoje, kataloguose bei enciklopediniuose leidiniuose. Publikacijose analizuoja šiose srityse vykstančius sociokultūrinius procesus ir aktualias raidos tendencijas, kultūrinės tapatybės paieškas, svarbiausių asmenybių indėlį į tradicijų tęstinumą ir meninės kalbos atsinaujinimą.

Austėja Šmigelskaitė baigė italų filologijos studijas Vilniaus universitete, kur pradėjo menotyrininkės kelią aptardama Giorgio Vasario *Gyvenimus* ir juos analizuodama pagal Vienos mokyklos atstovo Julijaus Schlosserio *Die Kunstliteratur*. Šiuo metu studijuoja menotyrą Vilniaus dailės akademijoje. Pagrindinis jos tyrimų laukas yra italų kultūra Renesanso ir baroko laikotarpiais, italų meno ir kultūros sklaida Lietuvoje bei kaimyninėse valstybėse minėtu laikotarpiu ir vėliau, jos atspindžiai humanistų tekstuose. Tai paskatino tirti J. Saunderso pranešimą gilinantis į sąsajas su italų meno istoriku G. Vasariu, aptariančiu ne tik dailininkų stilius, technikas bei darbus, bet ir (inovatyviai) perteikiančio dailininko kaip žmogaus portretą, krikščioniškosios moralės svarbą dailininko vertei pagrįsti.

Marta Vosyliūtė Vilniaus dailės akademijoje baigė scenografijos studijas (bakalauro, 1999, magistro, 2001, menų aspirantūros, 2006). Dirba scenografe, kuria tapybą, piešinius, filmus, dalyvauja parodose, rašo tekstus kultūros temomis. Ypač domisi netradicinėmis erdvėmis. Yra sukūrusi scenografiją ar kostiumus trisdešimčiai spektaklių, surengusi apie dešimt personalinių parodų, dalyvavusi daugelyje grupinių parodų. Pastaraisiais metais surengė personalines parodas: *Second hand kultūra Lietuvoje*, 2017; *Mano Vilnius*, 2015; *Sekta*, 2010.

Daugiau apie autorę: www.marta.lt;

Videofilmai yra [youtube.com](https://www.youtube.com) pagal autorės pavardę.